

ter reglerne skal bruge på de svageste. Derfor føler vi ikke, at man har gjort sig en særlig anstrengelse for virkelig at gøre noget på det her område, og der vil vi gerne være med til at løfte i forhold til regeringens forslag.

Jeg vil nævne tre konkrete områder, som bør have særlig interesse.

Det første er selvfølgelig den såkaldte dødepakke, som blev vedtaget i forbindelse med politiforliget. Regeringen foreslår jo nu i finanslovsforslaget, at man ikke skal tilbagebetale allerede udbetalt pension. Det er for så vidt også udmærket, at man går dét skridt, men det er jo overhovedet intet at regne mod, hvad dødepakken i virkeligheden medførte. Det var jo langt større ændringer, bl.a. det, at man tog efterlevelsespensionen væk, som jo var en tremåneders ret for de ældre, så de havde tid til at omstille sig til den nye økonomi, de nu måtte have, efter at der desværre var sket et dødsfald, og den ene ægtefælle var gået bort.

Det andet område, jeg vil nævne, er hospiceordningen. Det ligger ligesom i kortene, at det selvfølgelig er et område, vi må sætte fokus på i den kommende tid, når jeg starter med at sige, at vi i Dansk Folkeparti føler, at det er ret grotesk, at vi kan have et samfund, der kalder sig et velfærdssamfund, som placerer folk, der er uhelbredeligt syge, på en venteliste til hospice.

Kl. 14.45

Vi ønsker, at man enten indgår aftaler med selvejende institutioner, eller at man får iværksat et mål om byggeri, så vi får udryddet ventelister til hospice i Danmark.

Som det tredje vil jeg sige, at ledsageordningen naturligvis også er noget, der har vores kraftige bevågenhed. Vi ønsker en udbygning af ordningen.

Så er der selvfølgelig nogle, der vil sige, at det koster da en farlig masse penge, og at vi ikke kunne støtte alle regeringens finansieringsforslag. Men der vil vi selvfølgelig også gerne sætte nogle områder i spil i forhold til at finde besparelser. Vi har allerede annonceret i forhold til udlændingestyrelsen, at vi mener, at en strammere udlændingepolitik bør være at finde i finanslovsforslaget i form af lavere udgifter.

Men derudover har vi jo også sagt, at parti-støtten bør komme i spil. Hvordan i alverden forestiller Folketinget sig egentlig, at vi kan sige, at nu skærer vi ned på tilskud, vi skærer ned på råd og nævn, og vi skærer virkelig dybt, uden at vi skærer ned på os selv? Det ville vel være naturligt, at man sagde, at den partistøtte, som

blev firdoblet tilbage i 1995, fra ca. 5 kr. pr. stemme til vel 24 kr. pr. stemme nu – den blev firdoblet til 20 kr. dengang, og nu er den pristalsreguleret til 24-25 kr. pr. stemme; det er 80 mio. kr., man har på den ordning – selvfølgelig nedskæres. Det ville være ganske, ganske naturligt, at vi kunne finde opbakning til det i løbet af de kommende uger. Hvorfor skal der være skat på at gå hen at stemme? Det er jo i virkeligheden en skat på at stemme.

Det andet område er skuespilhuset, som også tidligere har været nævnt. Man regner med at skulle bruge 700-800 mio. kr. på at bygge et skuespilhus med afledte driftsudgifter. Det er også et område, man kunne tage fat på. Endelig har vi jo flere gange udtalt ønske om, at man diskuterer børnechecken. Børnechecken giver man jo i dag skattefrit til alle børnefamilier pr. barn. Man starter med et skattefrit tilskud pr. kvartal på 3.000 kr. Vi har sagt, at man kunne operere med to muligheder. Enten kunne man lave den indkomstafhængig som den ene mulighed, så man i det mindste sikrer, at de rigeste ikke automatisk får en skattefri børnecheck tilsendt hvert kvartal, eller også kunne man indføre det, som vi har fremsat forslag om tidligere, at man udbetaler børnecheck til de to første børn i hver familie og så stopper der. Det synes vi er fair og ordentligt, og så har vi beregnet, at man alligevel ville spare mellem 2 og 3 mia. kr. på statens udgiftsbudget, og det er vel at mærke penge, som ikke bliver beskattet i modtagerenden, og derfor er det penge, der virkelig kan gøre gavn på nogle af de andre områder, jeg har nævnt her.

Så alt i alt ser vi selvfølgelig frem til videre diskussioner om regeringens finanslovsforslag, og jeg har her gennemgået nogle af de områder, som vil have vores særlige bevågenhed i de kommende ugers diskussioner.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne stille hr. Kristian Thulesen Dahl et spørgsmål, som, så vidt jeg erindrer, ikke var med i ordførertalen, men som har været meget aktuelt i de seneste dages debatter. Det er spørgsmålet om Den Særlige Pension. Jeg har set, at Dansk Folkeparti foreslår, at man annullerer den, sådan at den kan kastes ud i forbrug.

Regeringen foreslår, at man ændrer den fra at være en socialt afbalanceret ordning til at være en individuel ordning. Og jeg har ikke helt forstået, om Dansk Folkeparti i virkeligheden støtter det eller ej. For sådan som jeg har forstået